

Kotiseuturunda

Perniö vai Pernaja? Bjärnå eller Pernå? Nimet menivät sujuvasti sekaisin niin suomessa kuin ruotsissakin. Mutta onko näillä entisillä kunnilla oikeasti jotain yhteistä?

Ensiksi mieleen tulee suunnilleen samanikäiset kirkot. Pernajan kivikirkko lienee vähän vanhempi kuin Perniön. Kaukaa katsoen ne näyttävät samanlaisilta, korkeilta harjakattoisilta. Kirkkojen ikä viitanee samoihin aikoihin tapahtuneeseen asutuksen vakiintumiseen.

Sekä Pernajan että Perniön alueella törmää tuon tuosta Turusta Viipuriin johtaneen Suuren Rantatien eli Kuninkaantien ruskeisiin kyltteihin. Tie periytyy valtaosin jo 1300-luvulta. Ties vaikka perniöläiset ja pernajalaiset olisivat jo silloin alkaneet sekoittua.

Molemmissa kunnissa on kartanoita, mikä selittyy Kuninkaantien läheisyydellä. Perniöstä niitä löytyy selvästi enemmän kuin pienemmästä Pernajasta, mutta pernajalaiset ovat komeampia.

Pernajan historian kuuluisin henkilö on eittämättä Mikko Maanviljelijä. Kunta oli tuolloin täysin ruotsinkielinen, mutta Mikael opetteli suomea ja rupesi myös kirjoittamaan tällä oudolla kielellä. Perniöstä ei taida löytyä yhtä kuuluisaa, jos ei nyt sitten Karita Eriksdotter saavuta myöhemmin vastaavaa asemaa.

Puoli vuosikymmentä sitten Perniö ja Pernaja kokivat samanlaisen kohtalon. Tai voisiko sanoa, että ne pelastuivat pahemmalta. Perniöstä tuli osa Saloa. Pernaja pääsi pienemmässä liitoksessa Loviisan helmoihin. Pernajassa kuntaliitos koettiin Perniötä järkyttävämpänä, koska enemmistökieli keikahti ruotsista suomeen.

Olen syntyisin tunnin ajomatkan päästä Pernajasta. Pääsin joskus kaverin kotteron kyydissä kauemmas. Kun kruisailtiin suomenkielisestä Kymenlaaksosta ruotsinkielisen Itä-Uudenmaan rannikolle, tultiin kuin ulkomaille. Osasimmehan me pakkoruotsia pätänneet pojat vähän praatata, mutta ei sillä taidolla ainakaan tansseissa pärjännyt. Mutta jännittävää oli.

Nyt. eräänä kuuman elokuun päivänä pääsin taas tuttujen kanssa kotiseutukierrokselle entiseen Pernajaan ja muuallekin Loviisan seudulle. Opasteet ovat edelleen kaksikielisiä, mutta asiakkaita tunnutaan palveltavan ensin suomeksi. Maailma muuttuu ainakin siinä suhteessa.

Itä-Uudenmaan maaseudun taloista ja pihoista paistaa vauraus tai ainakin paikoista huolehtiminen. Nurmikot on ajettu ja puskat leikattu. Navetanpäädyissä ei näy nokkosten joukossa lojuvia romuja. Värikkäät talot paistattelevat päivää. Tiet ovat yhtäläillä paikattuina kuin täälläkin.

Löytyisikö vielä muuta, joka yhdistäisi Perniötä ja Pernajaa? No ainakin pienpanimot. Pienpanimo tuottaa olutta enintään satatuhatta hehtolitraa vuodessa. Se saa myydä korkeintaan keskioluen vahvuista tuotettaan asiakkaille poisvietäväksi. Panimo saa tarjoilla vahvempaakin juotavaksi omissa tiloissaan, jos sillä on anniskelulupa. Liitto liputtaa vapaamman politiikan puolesta.

Pernajalainen Malmgårdin Panimo on jo saavuttanut vakiintuneen aseman eikä suotta. Tuotteet eivät todellakaan ole mitään lapinkultaa tai kohvin kolmosta. Minulle niistä maistuu parhaiten Huvila Pale Ale.

Mutta Perniö ponnistaa perässä. Matildan Kyläpanimo on ainakin tuotteiden laadun perusteella pääsyt mukavasti kartalle. Eivätkä heidän IPA- ja APA-oluensa häviä yhtään pernajalaisille serkuilleen.

pajen